

høre, hvad han kunde mene der skulde gøres udover, hvad den nuværende Regering har foreslaaet. Vi har, som sagt, fra forskellige Hold indenfor det radikale Parti hørt flere forskellige Forslag fremsat, bl. a. af Hr. Hassing Jørgensen, den tidligere Trafikminister i det radikale Kabinet; men det, der interesserer den store Offentlighed, og det, der interesserer os i denne Sal, er at faa bestemt at vide, hvilken Stilling det ærede Medlem og hans Parti indtager overfor det vanskelige Industriproblem. Det ærede Medlem Hr. Rode kendetegnede den nuværende Regering som et Ministerium, der skød alt ud i Fremtiden. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Blot en lille Smule Taalmodighed, saa har han inden ret lang Tid Billedet af Regeringens og Venstres Politik for denne Vinter. Arbejdsløshedsforslaget er allerede blevet fremsat og er i Udvalg, og forhaabentlig varer det ikke ret længe, inden vi kommer til endelig Afstemning om dette Forslag. Om faa Dage kommer Skattelovforslagene; det er det andet store Spørgsmaal, vi skal tage fat paa i denne Vinter. Og lidt længere hen — det er bebudet af den højtærede Forsvarsminister — vil Militærforslagene komme til at foreligge. Som sagt, inden ret længe har vi alle de Forslag, vi skal behandle i denne Vinter, paa Rigsdagens Bord, og jeg synes derfor, det ærede Medlem maa være saa taalmodig, at han kan vente denne ganske korte Tid. Saa er Tiden inde til at forsøge paa at finde den bedst mulige Løsning af disse Spørgsmaal.

Det har ikke været min Mening med mine Udtalelser at rejse en Militærdebat i denne Sal paa det nuværende Tidspunkt. Men jeg har ment, at da man i Offentligheden var bekendt med baade det radikale Partis og Socialdemokratiets Standpunkt, var det af Betydning, at man i alt Fald fremsatte en Udtalelse om disse to Forslag, som vi i alt Fald i Hovedsagen meget godt kender. Og jeg dokumenterede, at de to Partier, som altsaa hver har sit Forslag, i Virkeligheden efter alle Kunstens Regler, saa vidt jeg kan skønne, gensidig har massakreret hinandens Forslag. Jeg mener, det har nogen Betydning at faa slaaet fast, hvorledes man fra socialdemokratisk Side udtaler sig om det radikale Forslag og fra radikal Side om Socialdemokraternes

Forslag. Det kan man ikke affeje med en Haandbevægelse, med, at det er Avisudklip, og at denne Oplæsning kunde det ærede Medlem Hr. Brorsen have sparet sig. Jeg er for Resten ikke ret slem til at læse op af Aviser, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det, jeg læste op, blandt andet af „Social-Demokraten“, har ikke staaet i Stubbekøbing eller Mariager Social-Demokrat, men det har staaet i den store ledende Social-Demokrat her i København. Jeg mener, at ledende Artikler i dette Organ maa man lægge Mærke til, og jeg har ment, det havde sin Betydning gennem en enkelt Udtalelse i denne Artikel at konstatere, hvorledes man fra socialdemokratisk Side ser paa det radikale Forslag. Det er af meget stor Betydning at vide, naar vi f. Eks. skal til at behandle Spørgsmaalet om den almindelige Værnepligt, at Socialdemokraterne ikke er saa tilbøjelige til paa Forhaand at give Afkald derpaa. Det er det, jeg har villet dokumentere, og jeg tror, som sagt, det har haft sin Betydning. Det er af naturligvis godt forstaa, at der nu er en vis Længsel efter at lære Venstres Forslag at kende, men som jeg har sagt, varer det jo ikke længe, inden Forslaget ligger paa Tingets Bord, saa jeg antager, man foreløbig kan nøjes med det, man har faaet at vide, nemlig at Forslaget vil betyde Lettelser baade med Hensyn til de økonomiske og de personlige Byrder, og at der i Fremtiden vil blive Tale om at opretholde en Militærvagt baade ved Grænsen, og hvor der ellers kunde være Fare for, at der skulde opstaa Uroligheder. Det forbaer mig ikke, at det ærede Medlem Hr. Stauning møder med General Lembcke under Armen — det er jo ofte Tilfældet, at Yderlighederne mødes —, men jeg vil haabe og antage, naar Venstres Forslag kommer til endelig Behandling her, at der da vil være saa mange imellem disse Yderfløje, at det vil være muligt at gennemføre Forslaget i det væsentlige saaledes, som det bliver fremsat fra Ministeriets Side. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at han kunde tænke sig, at det var Udslag af en øjeblikkelig Gnavenhed hos vedkommende Journalist. Jeg har oplyst, at det stod i den store Social-Demokrat her i København, og jeg er sikker paa, Artiklen har været vel overvejet.